

Homilija s beatifikacije Alvara del Portilla

Homilija kardinala Angela
Amata s Beatifikacije Álvara del
Portilla.

29.09.2014.

1. „Pastir po srcu Isusa Krista, revni službenik Crkve“[\[1\]](#). To je opis koji papa Franjo daje o blaženom Álaru del Portillu, dobrom pastiru, koji kao i Isus poznaje i ljubi svoje ovce, vodi u ovčinjak one koje su zalutale, liječi rane bolesnih i daje im život[\[2\]](#).

Novi Blaženik pozvan je od mladosti da slijedi Krista kako bi kasnije bio obziran službenik Crkve i cijelom svijetu razglasio slavno bogatstvo njezino spasenjsko otajstvo: „Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka, poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti da bismo svakoga čovjeka doveli do savršenstva u Kristu. Za to se i trudim i borim njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje“[3]. A tu poruku Krista Spasitelja ostvario je u potpunoj vjernosti prema križu, a u isto vrijeme primjernom evanđeoskom radošću u poteškoćama. Stoga liturgija danas na njega primjenjuje Apostolove riječi: „Radujem se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu“[4].

Spokojna sreća kod boli i patnje obilježje je Svetaca. Blaženstva –

također i ono teško poput progona – nisu drugo doli himne radosti.

2. Mnoge su kreposti – kao vjera, ufanje i ljubav – koje je živio blaženi Álvaro del Portillo na herojski način. Prakticirao je te virtuozne navike u svjetlu blaženstava blagosti, milosrđa i siromaštva srca. Svjedočanstva su jednoglasna. Osim da se potpuno istakne duhovni i apostolski sklad sa svetim Utemeljiteljem, istakao se također kao lik velike čovječnosti.

Svjedoci tvrde da je od djetinjstva Álvaro bio „dječak vrlo veselog karaktera i vrlo marljiv i nikad nije bilo problema“; „bio je ljubazan, jednostavan, radostan, odgovoran, dobar...“[\[5\]](#).

Od majke Klementine naslijedio je poslovičnu vedrinu, pažljivost, osmijeh, razumijevanje, dobar govor o drugima i procjenu u prosuđivanju. Bio je pravi vitez. Nije bio previše rječit. Njegovo obrazovanje za

inženjera dalo mu je mentalnu oštrinu, sažetost i točnost kako bi odmah došao do srži problema i riješio ga. Njegova pojava ulijevala je poštivanje i divljenje.

3. Njegova pažljivost u ophodu išla je sjedinjena s iznimnim duhovnim bogatstvom u kojem se isticala milost jedinstva između unutarnjega života i neutažive apostolske revnosti. Pisac Salvador Bernal tvrdi da je u poeziju pretvorio poniznu prozu svakodnevnoga rada.

Bio je živi primjer vjernosti
Evandjelju, Crkvi i Papinom
Učiteljstvu. Uvijek kada je išao u
baziliku svetoga Petra u Rimu obično
je molio Vjerovanje pred
Apostolovim grobom i Zdravo
Kraljice pred slikom svete Marije,
Majke Crkve.

Bježao je od svakog personalizma, jer
je prenosio istinu Evandjelja i
integritet predaje, a ne svoja vlastita

mišljenja. Euharistijska pobožnost, pobožnost prema Mariji i čašćenje Svetaca hranili su njegov duhovni život. Održavao je živom prisutnost Božju čestim strelovitim molitvama i usmenim molitvama. Među najčešćim bile su: *Cor Iesu Sacratissimum et Misericors, dona nobis pacem!* i *Cor Mariae Dulcissimum, iter para tutum*; kao i marijanski zaziv: *Sveta Marijo, Nado naša, Službenice Gospodnja, Prijestolje Mudrosti.*

4. Odlučan trenutak njegova života bio je poziv u Opus Dei. S 21 (dvadeset i jednom) godinom, godine 1935. (tisuću devetsto trideset i pete), nakon susreta sa svetim Josemarijom Escrivá de Balaguerom – koji je tada bio mladi svećenik od 33 (trideset i tri) godine – velikodušno je odgovorio na Gospodinov poziv na svetost i apostolat.

Imao je duboku svijest o sinovskom zajedništvu, afektivnom i djelotvornom, sa Svetim Ocem. zahvalno je prihvaćao njegovo učiteljstvo i tumačio ga svim vjernicima Opusa Dei. U zadnjim godinama svoga života često bi poljubio prsten Prelata koji mu je darovao Papa kako bi se učvrstio u svojoj potpunoj privrženosti željama Rimskoga Poglavarara. Posebno je pazio na molbe za molitve i post za mir, za jedinstvo kršćana i za evangelizaciju Europe.

Isticao se u razboritosti i ispravnosti kada je govorio o događajima i ljudima; u pravednosti kako bi poštivao čast i slobodu drugih; u čvrstoći da se opre fizičkim ili moralnim protivštinama; u umjerenosti, kao trezvenosti, i unutarnjem i vanjskom mrtvljenju. Blaženi Álvaro prenašao je dobar Kristov miomiris – *bonus odor*

Christi[6] - koji je miris prave svetosti.

5. Ipak, ima jedna krepost koju je monsinjor Álvaro del Portillo živio na izvanredan način, jer ju je smatrao neizostavnim sredstvom za svetost i apostolat: krepost poniznosti koja je oponašanje Krista i poistovjećivanje s Njim, koji je *blaga i ponizna srca*[7]. Drag mu je bio skriveni Isusov život i nije omalovažavao jednostavne geste pučke pobožnosti, kao na primjer ići na koljenima na *Scala Santa* u Rimu. Jednom vjerniku Prelature, kojeg je posjetio na tom mjestu, ali koji je hodajući išao na *Scala Santa*, jer – kako mu je rekao – smatrao se zrelim i dobro obrazovanim kršćaninom, Blaženi Álvaro je odgovorio osmijehom i dodao da se on uspinjao na koljenima usprkos tome što je tu bilo mnogo ljudi i nedovoljno ventilacije[8]. Bila je to velika pouka jednostavnosti i pobožnosti.

Monsinjur del Portillo bio je ustvari blagotvorno „zaražen“ ponašanjem Našega Gospodina Isusa Krista koji *nije došao da bude služen, nego da služi*[9]. Zato je često molio i razmatrao euharistijski himan *Adoro Te devote, latens deitas*. Na isti način promatrao je život Marije, ponizne službenice Gospodnje. Ponekad je spominjao Cervantesovu rečenicu iz *Uzoritih novela*: „bez poniznosti nema nikakve kreposti“[10]. I često bi recitirao strelovitu molitvu, uobičajenu među vjernicima Djela: „*Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias*“[11]; srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš prezreti.

Za njega je, kao i za svetoga Augustina, poniznost bila *mjesto ljubavi*[12]. Ponavljao bi savjet koji je obično davao Utemeljitelj Opusa Dei riječima svetoga Josipa Kalasansa: „Ako želiš biti svet, budi ponizan; ako želiš biti više svet, budi više ponizan; ako želiš biti vrlo svet, budi vrlo

ponizan“[13]. Također nije zaboravljao da je magarac bio prijestolje Isusovo pri ulasku u Jeruzalem. Čak su i njegovi kolege sa studija, osim što su naglašavali njegovu izvanrednu inteligenciju, isticali su njegovu jednostavnost, vedru bezazlenost onoga koji se ne smatra boljim od drugih. Smatrao je da je njegov najveći neprijatelj oholost. Jedan svjedok tvrdi da je bio „poniznost u osobi“[14].

Njegova poniznost nije bila gruba, upadljiva ili ogorčena, već ljubazna i vesela. Njegova radost je nastajala iz njegova uvjerenja o oskudnoj osobnoj vrijednosti. Početkom 1994., zadnje godine njegova života na zemlji, na susretu sa svojim kćerima, rekao je: „Kažem vama i kažem sebi. Moramo se boriti čitav život kako bismo postali ponizni. Imamo divnu školu poniznosti Gospodinove, Presvete Djevice Marije i svetoga Josipa. Hajdemo učiti. Hajdemo se

boriti protiv sebe, jer se neprestano uzdižemo kao zmija koja ujeda. Ali sigurni smo da smo blizu Isusa koji je Marijin potomak i on će satrti zmijinu glavu“[15].

Za don Álvara je poniznost bila „ključ koji otvara vrata za ulaz u kuću svetosti“, dok oholost znači najveću zapreku kako bismo Boga vidjeli i ljubili. Rekao je: „Poniznost nam oduzima kartonsku kutiju, smiješnu, koju nose preuzetni ljudi i koju su sami platili“[16]. Poniznost je priznanje naših ograničenja, ali također i našeg dostojanstva kao djece Božje. Najbolju hvalu njegove poniznosti je izrekla jedna žena Opusa Dei nakon smrti Utemeljitelja: „Onaj koji je umro je bio don Álvaro, jer naš Otac nastavlja živjeti u svome nasljedniku“[17].

Jedan kardinal svjedoči, nakon što je pročitao o poniznosti u *Regulama* svetoga Benedikta ili u *Duhovnim*

vježbama svetoga Ignacija Lojole, da mu se čini da razmišlja o najvećem idealu, ali koji je nedostiživ za čovjeka. Ali kada je upoznao i susretao blaženog Álvara, shvatio je da je moguće živjeti poniznost na potpuni način.

6. Mogu se na Blaženog primijeniti riječi kardinala Ratzingera iz godine 2002., prigodom kanonizacije Utemeljitelja Opusa Dei. Govoreći o herojskoj kreposti, tada kao Prefekt Kongregacije za nauk vjere, rekao je: „Herojska krepost ne znači točno da je netko sam ostvario velike stvari, već da se u njegovom životu pojavljuju stvarnosti koje nije on sam učinio, jer on se pokazao transparentan i spreman kako bi Bog djelovao (...). To je svetost“[\[18\]](#).

To je poruka koju nam danas predaje Blaženi Álvaro del Portillo, „pastir prema srcu Isusovu, revni službenik Crkve“[\[19\]](#). Poziva nas da budemo

sveti kao on, živeći ljubaznu,
milosrdnu, susretljivu, blagu i
poniznu svetost.

Crkvi i svijetu je potreban veliki
spektakl svetosti kako bi svojim
ugodnim mirisom očistila
pokvarenost zbog mnogih poroka
kojima se ljudi hvale arogantnim
inzistiranjem.

Sada nam je više nego ikad potrebna
ekologija svetosti kako bismo se
protivili zagađenju nemoralnosti i
korupcije. Sveci nas pozivaju da
unesemo u krilo Crkve i društva čisti
zrak milosti Božje koja obnavlja lice
zemlje.

Neka nam Marija, Pomoćnica
Kršćana i Majka Svetaca, pomogne i
neka nas čuva.

*Blaženi Álvaro del Portillo, moli za
nas. Amen.*

---

[1] Franjo, Apostolski breve beatifikacije časnoga sluge Božjega Álvара del Portilla, biskupa, Prelata Opusa Dei, 27.9.2014.

[2] Usp. *Ez* 34, 11-16,; *Iv* 10, 11-16.

[3] *Kol* 1, 28-29.

[4] *Isto*, 24.

[5] *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*, 2010, svezak I., str. 27.

[6] *2 Kor* 2, 15.

[7] *Mt* 11, 29.

[8] Usp. *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*, 2010., svezak I., str. 662.

[9] *Mt* 20, 28; *Mk* 10, 45.

[10] Miguel de Cervantes, Uzorite novele: „Razgovor pasa“. Usp. *Positio*

super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010., svezak I., str. 663.

[11] *Ps* 51 (50), 19.

[12] Sveti Augustin, *De sancta virginitate*, 51.

[13] Sveti Josemaría Escrivá, riječi iz A. Vazquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, svezak I., Rialp, Madrid 1997., str. 18.

[14] *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*, 2010., svezak I., str. 668.

[15] *Isto*, br. 675.

[16] *Isto*.

[17] *Isto*, str. 705.

[18] *Isto*, str. 908.

[19] Franjo, Apostolski breve beatifikacije časnoga sluge Božjega

Álvara del Portilla, biskupa, Prelata
Opusa Dei, 27.9.2014.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/homilija-s-beatifikacije-
alvara-del-portilla/](https://opusdei.org/hr-hr/article/homilija-s-beatifikacije-alvara-del-portilla/) (27.04.2025.)